

Primeiro Mar

En 1955 o panorama musical de Vilalba estaba representado por dúas orquestras: a Mato e a Nueva Lira. Elas eran as encargadas de amenizar, como poñían os carteis que as anunciaban, as festas patronais das parroquias e vilas da Terra Cha, de boa parte da provincia de Lugo e, esporadicamente, dalgunha vila do occidente asturiano ou da Coruña.

Meu pai tocaba a trompeta na Orquestra Mato. Aínda que lle daba ben a outros instrumentos, a súa querenza pola trompeta viña de moi atrás, pois xa debutara de neno cunha das bandas existentes en Vilalba nos anos vinte, actuación que merecera unha loanza explícita nun dos periódicos locais e que el gardara na súa cabeza palabra por palabra, como nos revelou por primeira e única vez uns días antes da súa morte.

Moi de cando en vez, meu pai levábame canda el ás actuacións da orquestra. Non o facía cando tocaban nas verbenas ou bailes nocturnos, xaora, pois eses días volvía de madrugada, co tempo contado para durmir un nadiña e marchar cedo para a carpintería familiar, non sen antes deixar encol da mesa onde os fillos almorzariamos máis tarde unha presada de caramelos ou un pirulí de rechamante cor vermella, cando non un ramo de roscas pallaregas. Deixábame ir con el se actuaban nas "sesións vermout" nalgunha festa próxima ou, en escasísimas ocasións, se tocaban nalgún daqueles bailes de tarde que tanto se levaban antes.

Un día meu pai anuncioume que me levaría ver o mar. A Orquestra Mato actuaba nun salón de baile de Foz; tratábase dunha sesión vespertina, rematarían cedo, e debeu de considerar que era a ocasión propicia para cumprirme unha das miñas ilusións. Ver o mar! Eu coñecía as fotos, xaora, e tamén das películas que botaban no Cine Villalbés, un espazo moi semellante ao que tan ben nos amosou Cinema Paradiso, mais nunca estivera na beiramar.

Así que, unha tarde de sábado, aló fun con meu pai. Montamos na rubia do Rizo, xunto cos outros homes da orquestra. E naquel auto, amoreados como sardiñas na lata, iniciamos a viaxe. Pouco lembro dela, as imaxes que gardo na memoria mestúranse coas doutras viaxes posteriores. Sei que chegamos a Foz e que deixamos os instrumentos no local onde despois actuaría a orquestra. Lémbrome logo baixando da man de meu pai por unha rúa

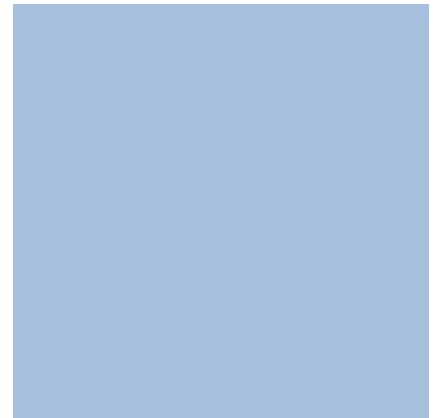

AGUSTÍN
FERNÁNDEZ PAZ

Referente indiscutíbel
da nosa literatura

infantil e xuvenil, a obra de Agustín Fernández Paz vai para medio cento de títulos escritos en menos de dúas décadas. Hoxe é un dos narradores galegos máis lidos, galardoados e traducidos. Comprometido coa renovación pedagóxica e coa normalización lingüística na escola, escribiu numerosos artigos arredor destes ámbitos temáticos e participou nunha longa lista de proxectos para a creación de material didáctico e de apoio ao ensino.

LOCALIZACIÓN

GALERÍA

Esta iniciativa está patrocinada por:

XUNTA DE GALICIA
CONSELLERÍA DE PESCA
E ASUNTOS MARÍTIMOS

estreita en dirección ao mar. Por fin, no remate da rúa, o horizonte ensanchouse como nunca e desembocamos na praia de Foz, que aquel día aparecía baleira de xente.

Ese momento permanece gravado coa nitidez dunha foto fixa na miña memoria. Alí estaba o mar inmenso, un mar de profundo azul escuro estendéndose ata un horizonte máis afastado aínda que nas largacías terras chairegas. Foi meu pai quen me animou a baixar á praia e a quitar zapatos e calcetíns, e a meterme logo algúns pasos na auga. E foi el quen me dixo: "Próbaa". Entón eu fixen cunca coas mans, collín unha pouca auga e leveina á boca. Estaba salgada! Sabíao xa de antes, igual que podía saber que o Amazonas era o río máis caudaloso do mundo, mais unha cousa era sabelo porque viña nos libros e outra ben diferente sentir o sabor salgado nos meus labios, no meu padal, na miña lingua.

Aquel mar azul escuro, aquela area, aquela auga nas miñas mans, aquel grolo salgado na boca, irán sempre na memoria asociados a meu pai. E ao mar de Foz, o meu primeiro mar.

NOVO COMENTARIO

É preciso que te rexistres para poder participar en Vieiros. Desde a páxina de entrada podes crear o teu Vieiros.

Se xa tes o teu nome en Vieiros, podes acceder dende aquí:

Usuaría/o:
Contrasinal:

Enviar